

РЕШЕНИЕ

№ 26482

гр. София, 30.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 42 състав, в
публично заседание на 24.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калин Куманов

при участието на секретаря Елена Гюрова, като разгледа дело номер **5935** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.84, ал.2 във вр.с чл.76б, ал.1, т.2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) и чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Я. А. Ф., гражданин на С., [дата на раждане], ЛНЧ: [ЕГН], подадена чрез адв.Л., срещу Решение № 106Х/31.03.2026 г., издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците, с което не е допусната последващата молба на оспорващия за предоставяне на международна закрила, подадена с вх.№ КП-01-735/12.03.2026 г.

С жалбата се навеждат доводи за неправилност и незаконосъобразност на оспореното решение, като се твърди, че същото е немотивирано и постановено в противоречие с административнопроизводствените правила и материалния закон. Жалбоподателят оспорва извода, че последваща му молба е недопустима за производство по предоставяне на международна закрила. Настоява, че са налице нови обстоятелства относно държавата му по произход. Оплаква се, че интервюиращият орган не е извършил задълбочена преценка на изложените факти, както и че същият е иззел компетентността на Председателя на ДАБ, като се е произнесъл по основателността на последващата молба вместо по нейната допустимост. Моли Съда да отмени оспореното решение и да върне преписката на административния орган с указания за разглеждане на последващата молба на жалбоподателя по общия ред в производство за международна закрила. В с.з. жалбоподателят се явява лично и се представлява от адв.Л., която поддържа жалбата, моли за отмяна на обжалваното решение и за връщане на преписката със задължителни указания последващата молба да бъде допусната. Представя писмени бележки с развити подробни съображения.

Ответникът – Интервюиращ орган в ДАБ, в с.з не изпраща представител, но чрез юк.Р. е подал писмена защита, в която оспорва жалбата, взема становище за нейната неоснователност и моли тя да бъде отхвърлена.

Съдът намира за установено от фактическа страна следното:

За първи път Я. А. Ф. е поискал закрила с молба от 27.09.2024 г., по която е постановено Решение № 2306/07.03.2025 г. на Председателя на ДАБ. Със същото на чужденеца е отказано предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут. Решението е обжалвано пред АССГ, който с Решение № 35046 от 24.10.2025 г. по адм.дело № 3627/2025 г. е отхвърлил жалбата. Съдебният акт е обжалван пред ВАС, който с Решение № 2400 от 05.03.2026 г. по адм.дело № 12301/2025 г. го е оставил в сила. При това положение Решение № 2306/07.03.2025 г. на Председателя на ДАБ е влязло в сила на 05.03.2026 г.

По време на предходното производство с молителя е проведено интервю, в което той е заявил, че в България е влязъл незаконно. Целта му е била Г.. Напуснал С. в края на август 2024 г. нелегално за Т.. Имал лична карта, но я загубил по пътя. Съпругата му останала в С., в [населено място]. Не можел да я вземе защото пътят бил много труден и нямали пари. Цялото му семейство било в Л.. В държавата си по произход не бил арестуван, не бил осъждан. През последните 4 години живеел в [населено място], което било под контрола на кюрдските сили. Имало вътрешни конфликти, но не знаел с кого. През тези години нямало военни действия, но кюрдите искали да ги мобилизират - идвали при него, като казвали, че трябва да отбие военната си служба. Той обаче се скрил при роднини и повече не го търсили. След падането на властта на А. не се променило нищо. Районът на Д. Алзор останал под контрола на кюрдските сили. Гледал по новините, че е постоянно имало отвлечения и убийства. Сражения и бомбардировки в Х. нямало. Виждал бил бомбардировки и жертви. Нямал проблеми с това, че е арабин, нито заради религията си. Не бил членувал в политическа партия или организация, не бил член на въоръжена групировка. Лично към него не била отправяна заплаха, нито било оказвано насилие. Не би се върнал в държавата си на произход. Вече нямал къща, защото домът му бил разрушен през 2017 г. В С. нямало къде да отиде, освен това кюрдите щели да го мобилизират. Не можел да отиде в Х., защото там била новата власт, които са признати като терористи. Искал да остане, за да може да живее и да работи. На 12.03.2026 г. е подадена последващата молба за предоставяне на международна закрила, в която молителят е посочил, че са налице нови обстоятелства относно личното му положение и държавата му на произход. Посочил е, че в С. съществува реална опасност от тежки посегателства върху живота и сигурността му, поради което не може да се завърне там. Изпитвал опасения за живота и сигурността си. Допълнил е, че спрямо него била издадена задочна заповед за арест.

С обжалваното Решение № 106X/31.03.2026 г. интервюиращият орган, на основание чл.76б, ал.1, т.2 ЗУБ е отказал да допусне за разглеждане по същество последваща молба за закрила, като е основал отказа си с чл.13, ал.2 от закона - подадена последваща молба, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. Интервюиращият орган е обсъдил бежанската история на чуждия гражданин, анализирал я е в светлината на актуалната обстановка в С., като е изложил мотиви, обосноваващи крайния му извод, че молителят не сочи нови релевантни обстоятелства за своята бежанска история и за държавата си по произход.

По делото бяха приети следните писмени доказателства:

От ответника беше представена справка за актуалната обществено-политическа обстановка в С. към м.юни 2026 г. и доказателства за определяне на В. Д. за интервюиращ орган при ДАБ.

От Директора на РДГП-Драгоман беше представено Предложение рег.№ 4078р-14027/15.09.2024 г., послужило за издаване на негова Заповед УРИ 4078ПАМ-668/15.09.2024 г. спрямо жалбоподателя за наложена ПАМ-Връщане до страна на произход.

По реда на чл.176 ГПК жалбоподателят направи изявление, че нещата в неговия район са зле, има бомбардировки, отвлечения и убийства. Имал присъда поради това, че някой го е набедил - бил обвинен, че е бил привърженик на предишния режим, а той никога не е работил за режима. Присъдата му е задочна, тя е постановена когато вече е бил тук. Няма никакви намерения да отиде в друга държава, иска да остане тук. Цялото му семейство е в Л., поддържа връзка с него по телефона и Whatsapp. Ако получи статут, е решил да работи, да учи езика. Може да работи в строителството и в ресторант. Откакто е влязъл в България, не е напускат страната.

При така установеното от фактическа страна Съдът стигна до следните правни изводи:

Оспореното решение е връчено на молителя на 15.04.2026 г., жалбата е подадена в АССГ на 20.04.2026 г. с вх.№ 13299, от надлежно упълномощен адвокат и при наличието на правен интерес, поради което е процесуално допустима.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган – В. Д. - ст.експерт в РПЦ-Х., определен за интервюиращ орган със Заповед № РД-05-76/26.01.2026 г. (л.201), в рамките на предоставената му предметна компетентност по смисъла на чл.76б ЗУБ и в рамките на законоустановения срок от 14 работни дни.

Актът е постановен в писмена форма и съдържа фактически и правни основания за издаването му, поради което отговаря на изискванията на закона.

Производството е по реда на чл.76б ЗУБ, уреждащ специалната процедура по предварително разглеждане на последваща молба за международна закрила. Подадената от Я. А. Ф. молба е последваща по смисъла на § 1, т.6 от ДР на ЗУБ, тъй като преди депозирането ѝ е било налице влязло в сила решение на Председателя на ДАБ, с което му е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Нормата на чл.76б ЗУБ регламентира процедурата по предварително разглеждане на подадената последваща молба за международна закрила. Директива 2013/32/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно общите процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила, в чл.33 посочва случаите, в които този вид молби се приемат за недопустими. Съгласно чл.33, § 2, б."г" държавите членки могат да приемат, че една молба за международна закрила е недопустима, ако е последваща такава и когато не са се появили или не са били представени от кандидата нови елементи или факти, свързани с разглеждането на това дали той отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС.

Разпоредбите на чл.76а-76в ЗУБ транспонират изискванията на чл.40-42 от Директива 2013/32/ЕС и въвеждат механизъм за предварителен контрол за допустимост на последващите молби. Съгласно чл.76а ЗУБ преди разглеждането по същество се извършва преценка по чл.13, ал.2 относно наличието на нови обстоятелства от съществено значение за личното положение на чужденеца или за ситуацията в държавата му по произход. В чл.76б, ал.1 ЗУБ законодателят е възложил тази преценка на интервюиращ орган, който в 14-дневен срок от подаване на последващата молба, въз основа единствено на представените писмени доказателства и без провеждане на лично интервю, постановява решение за допускане или недопускане на молбата до производство за предоставяне на международна закрила. Именно тази преценка е била направена и от интервюиращия орган в Държавната агенция за бежанците.

Съдът намира, че в случая административният орган не е нарушил чл.13, ал.2 ЗУБ, тъй като в нея

не се съдържат изисквания по отношение на представените от чужденеца доказателства, а преценката за допустимостта се свежда до това дали е налице позоваване на нови обстоятелства, които да са от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, като именно тези доказателства удостоверяват, че обстоятелствата са нови. Тяхната доказателствена сила и относимост е подложена на анализ, но именно в контекста на изследване критериите за допустимост на последващата молба.

Последващата молба за закрила е обоснована с нови обстоятелства, свързани с влошена обстановка в страната на произход на молителя, както и с издадена спрямо него задочна заповед за арест.

Съгласно Решение на СЕС от 10 юни 2021 г. LH срещу S. van J. en V. по дело C-921/19: Член 40, параграфи 2 и 3 от Директива 2013/32 предвижда обработване на последващите молби на два етапа. Първият етап е с предварителен характер и има за предмет проверка на допустимостта на тези молби, докато вторият етап се отнася до разглеждането им по същество. Първият етап също се провежда на две стъпки, като всяка от тях е свързана с проверка на отделните условия за допустимост, установени в същите разпоредби. На първо място, чл.40, § 2 от Директива 2013/32 предвижда, че с цел вземането на решение относно допустимостта на молба за международна закрила съгласно чл.33, § 2, б."г" от тази директива, първоначално последващата молба е предмет на предварително разглеждане с цел да се определи дали по тази молба са се появили или са били представени от кандидата нови елементи или нови факти, които са свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95. Само ако действително са налице такива нови елементи или факти спрямо първата молба за международна закрила, разглеждането на въпроса за допустимостта на последващата молба продължава в съответствие с чл.40, § 3 от тази директива, за да се провери дали тези нови елементи и факти увеличават в значителна степен вероятността кандидатът да отговори на условията за предоставяне на този статут. Според тълкуването на СЕС, предоставено в т.58 от Решение от 13 юни 2024 г. по дело C-563/22: чл.40 от Директива 2013/32, разглеждан във връзка с чл.12, § 1, б."а", второ изречение от Директива 2011/95, трябва да се тълкува в смисъл, че органът, който се произнася по основателността на последваща молба за международна закрила, е длъжен да разгледа фактите, представени в подкрепа на тази молба, включително когато тези факти вече са били преценени от органа, който окончателно е отхвърлил първата молба за международна закрила.

Съдът намира, че правилно в хода на проведеното административно производство интервюиращият орган е изяснил обстоятелствата във връзка с общественно-политическата обстановка в С..

Съгласно направена справка от Съда в общодостъпни източници, се установява, че в края на 2025 г. и началото на 2026 г. кюрдите са загубили ключови позиции в А. /провинция Х./, отстъпвайки територии на сирийската армия и подкрепяните от Т. сили. Видно е от оспореното решение, че в С. не се наблюдава съществена промяна в общественно-политическия живот в страната след свалянето на режима на Б. А., която да оказва негативно въздействие върху гражданите. Тенденциите за общото положение в С. са по-скоро положителни. От информацията става ясно, че смяната на властта не е довела до налагане или прилагане на смъртни наказания или екзекуции, или на изтезания, нечовешко или унизително отнасяне, или наказание, или тежки заплахи срещу живота или личността на цивилни лица поради безогледно насилие. Напротив, засега тенденциите за общото положение в С. са по-скоро положителни. Съобщава се за редица страни, сред които САЩ, Великобритания, Ф., Катар, които осъществяват контакти с новата власт, като е налице явно изразяване на воля на редица водещи държави по света за установяване

на трайни отношения с новите лидери на страната по произход на жалбоподателя. В редица източници се появиха и данни, че от страна на Т. е направено изявление за превръщането на С. в стабилна и мирна страна, в полза на всички в региона, вкл. и на САЩ, и Европа, които нямат интерес от разделена С.. От изявленията на лидерите на водещите държави в света се формира обща цел борбата срещу тероризма и справяне с тежката хуманитарна криза.

На фона на тези новини от редица медии се съобщава и за военната намеса в С. от страна на И.. Действително, И. преследва цел - да раздели населението, за да отслаби С., като се намесва и в отделни конфликти между малцинствени групи, на която цел обаче се противопоставят страните от Залива, както и САЩ, които искат да запазят С. стабилна и обединена и при възможност да предотвратят т.нар. "прокси" конфликти. В допълнение следва да бъде посочено, че към настоящия момент се водят преговори между И. и С., чиято оценка е по-скоро положителна, в посока да се постигне споразумение за сигурност.

При това не представляват въоръжен вътрешен или международен конфликт спорадичните сблъсъци в райони на С., за които сочат справките, вкл. и атентатите, престъпността и други дейности на насилие, за които има данни, тъй като те не биха могли да се определят по своя териториален обхват, характер и интензитет като представляващи самостоятелно основание за допустимост на молбата на жалбоподателя, вкл. и с оглед бежанската му история. Съществуването и действието на различни въоръжени групировки на територията на С., вкл. и на "Ислямска държава", не е ново обстоятелство, тъй като за това има данни и преди напускането на молителя на страната по произход. Последвалите събития след идването на молителя в България имат по-скоро положителни последици, като макар и ситуацията да остава сложна, на още по-голямо основание тя не би засегнала негативно молителя, съответно – не е налице основание за допускане на молбата му до производство за предоставяне на международна закрила.

Към следата на 2026 г. става ясно, че ръководените от кюрдите Сирийски демократични сили и Сирийският демократичен съвет са се споразумели да интегрират своите военни сили в армията на новото сирийско правителство. ВКБООН продължава да подкрепя завръщането на сирийските граждани в техните райони на произход, предоставяйки транспортна и логистична подкрепа до различни дестинации, включително Х., Х., И., А., Р., Провинция Д. и Д.. Върналите се получават транспортна подкрепа, хуманитарни помощи, психосоциална и правна помощ. ВКБООН следи ситуацията и след завръщането на бежанците чрез мониторинг и посещения по домовете и продължава разпределянето на финансовата помощ за връщане и реинтеграция. Има реалистични очаквания за затихване на конфликта в С., от което може да се изведе заключение, че не е налице въоръжен конфликт, който да генерира ниво на насилие, водещо до общ риск от тежки посегателства за живота и сигурността на всяко лице, единствено поради физическото му присъствие на тази територия. Понастоящем в страната не е налице насилие, при което всяко лице, пребиваващо на територията на С., да е изправено пред реална, а не пред хипотетична опасност от убийство, нараняване или малтретиране, посегателства, забранени от чл.3 ЕКПЧ

ВКБООН подкрепя 605 завърнали се бежанци с логистична и транспортна подкрепа от граничния контролно-пропускателен пункт "Д." и на автогарите "С." и "С." след контролно-пропускателните пунктове "Б. ал Х." и Ал Салама до различни дестинации, включително Х., Х., И., А. и Провинция Д. (Р. Д.). ВКБООН и Световната продоволствена програма раздават готови за консумация хранителни кошници и високоенергийни бисквити на 755 завърнали се лица на транзитните автогари в И. и А.. Предоставянето на парична помощ за завърналите се сирийски бежанци продължава, като 36 350 домакинства (116 675 души) са получили субсидии за завръщане, които да им позволят да покрият непосредствените си потребности. Възстановяването на повредени по време на конфликта къщи с цел осигуряване на завърналите се лица и на приемащите общности безопасно и достойно жилище, напредва в различни провинции, включително Д., където са възстановени 109 повредени къщи, Д. ал Зор (възстановени 163

къщи), К. М. в Л. (възстановени 100 къщи) и А. (възстановени 300 къщи). Правни услуги са предоставени по множество канали, за да се отговори на потребностите на завърналите се бежанци, свързани с гражданските документи и правните въпроси. Както и през предходните седмици, доброволните връщания на сирийци от Т. продължават в провинциите и през седем гранични пункта: "Д."/"Б. ал Х.", "Я. "К.", "О."/"Б. ал Салама", "К." "Д." и "А."/"Тел А.", както и "З." "Д." и "Ч."/"Ал Рай", които са отворени отново за проекта V.. Понастоящем ВКБООН наблюдава връщанията на 425 000 сирийци в 23 офиса на Провинциалната дирекция "Управление на миграцията" (Provincial D. of M. M., PDMM) в 22 турски провинции и на шест гранични пункта в югоизточната част на страната. ВКБООН присъства и на летищата "И." и "С. Г." в И., както и на летище "Е." в А.. Доброволните връщания от центровете за временно настаняване "А. С." и "М." също се наблюдават ad hoc, когато турските власти поканят представители на ВКБООН. Основните причини за завръщане на сирийците остават непроменени с течение на времето, като най-често посочваните са политическите развития, подобрената сигурност и събирането на семействата. Други причини включват носталгия, трудности при достъпа до жилище, възстановяване на собствеността, ограничена хуманитарна помощ и необходимост от работа. Повечето завърнали се лица се насочват към провинции в С. С., като А., И., Д. и Х. са сред най-честите дестинации. Не се изтъкват обстоятелства от категорията на посочените в чл.9, т.1 и 2 ЗУБ, поради което предоставените данни следва да бъдат коментирани в светлината на обстоятелствата по чл.9, т.3 ЗУБ.

Няма спор, че цялостната обстановка по линия на сигурността в С. е нестабилна и перспективите за нейното подобряване са предпазливи, но внимателният анализ на събраните данни не обосновава наличието на предпоставките по чл.9 ЗУБ във вр.с чл.15, б."в" от Директива 2011/95/ЕС.

Наличието на тежки и лични заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен вътрешен или международен конфликт е формулирано като тежко посегателство и условие за предоставяне на субсидиарна закрила и в чл.15, б."в" от Директива 2011/95/ЕО на Съвета от 29 април 2004 година относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци или като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила. Съгласно Решение от 17 февруари 2009 г. на Съда на Европейския Съюз по дело C-465/07, чл.15, б."в" от Директива 2004/83/ЕО, във връзка с чл.2, б."д" от същата, трябва да се тълкува в смисъл, че съществуването на тежки и лични заплахи срещу живота или личността на молителя за субсидиарна закрила не е подчинено на условието последният да представи доказателство, че той представлява специфична цел поради присъщи на неговото лично положение елементи; съществуването на такива заплахи може по изключение да се счита за установено, когато степента на характеризиращото протичащия въоръжен конфликт безогледно насилие, преценявана от компетентните национални власти, сезирани с молба за субсидиарна закрила, или от юрисдикциите на държава членка, пред които се обжалва решение за отхвърляне на такава молба, достига толкова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице, върнато в съответната страна, или евентуално в съответния регион, поради самия факт на присъствието си на тяхната територия се излага на реална опасност да претърпи посочените заплахи. Макар Директива 2004/83/ЕО да е отменена, текстът на чл.15 от последната съответства на чл.15 от Директива 2011/95/ЕС, поради което и тълкуването, дадено с Решение от 17.02.2009 г. по дело № C-465/2007 г. на СЕС, е запазило своето значение.

В конкретния случай, от приетите по делото доказателства не се установява, че към настоящия момент на цялата територия на С. конфликтът достига до ниво, пораждащо сериозни и потвърдени основания да се смята, че търсещият закрила, върнат в С., в конкретен регион, поради самия факт на присъствието си на територията се излага на реална опасност да претърпи тежки заплахи срещу живота или личността си.

От публично достъпните данни се установява, че през месец януари 2026 г. сирийското правителство и кюрдските Сирийски демократични сили са сключили споразумение, поставящо началото на примирие и интеграция на кюрдските райони и сили в структурите на държавата. Поставено е началото на търсена устойчивост и гарантиране на сигурността в северните и североизточните райони на страната, където живее това етническо малцинство. Данните за актуалната ситуация в С., която Съдът възприема от публикуваната от Б. информация, сочат, че четиридневното споразумение за прекратяване на огъня между сирийското правителство и кюрдските сили, което изтече тази вечер, е удължено с 15 дни, по съобщение

на сирийското министерство на отбраната, цитирано от Р. Удължаването е било решено с цел да се подкрепи операцията на САЩ за прехвърляне на затворници от "Ислямска държава" от С. в И., е казано в изявление на министерството. Предвожданияте от кюрдите Сирийски демократични сили (С.) са обявили, че споразумението е постигнато чрез международно посредничество и че "диалогът с Д. продължава". Сирийската армия е обявила във вторник, 20 януари, ново четириддневно прекратяване на огъня с кюрдските сили, след като предишното споразумение се провали. Сирийските демократични сили са се изтеглили от големи райони в С. и Източна С., като са ги отстъпили на сирийските правителствени сили. В страната са започнали помирителни процеси, свързани най-вече с призивите на временното правителство на групировката "Х. Т. аш Ш." за реинтеграция на всички воювали в миналото групировки в мирния процес.

Отделно от горното, съществуването на въоръжен конфликт в страната на произход на търсещото закрила лице не е предпоставка във всички случаи да се предоставя хуманитарен статут на основание чл.9, ал.1, т.3 ЗУБ. Преди прилагането на визирания законов текст се изисква оценка на конкретния случай, каквато е извършена от административния орган и правилно е формиран извод, че визираната разпоредба от ЗУБ не намира приложение спрямо чужденеца.

Недоказано остана второто обстоятелство, на което молителят се е позовал - че спрямо него е издадена задочна заповед за арест. Наред с това в с.з. жалбоподателят заяви, че имал задочна присъда, основана на това, че е бил набеден, че е бил привърженик на предишния режим. Между заповед за арест и влязла в сила присъда е налице коренна разлика, доколкото в единия случай става въпрос за административен акт, в другия – за съдебен акт, като нито един от тях не е представен нито пред интервюиращия орган, нито в съдебното производство. Така откроеното противоречие сочи недоверност на изложената от чужденеца бежанска история.

Нещо повече: налице е противоречие между заявеното от молителя в първото производство по предоставяне на международна закрила, и това, което той споделя по реда на чл.176 ГПК. В първия случай той е твърдял, че при незаконното му влизане в България целта му е била Г., то впоследствие разказът е променен и чужденецът вече твърди, че още при влизането му е имал намерение да остане тук. В допълнение Съдът констатира, че в Предложение рег.№ 4078р-14027/15.09.2024 г., послужило за издаване на Заповед УРИ 4078ПАМ-668/15.09.2024 г. за наложена спрямо жалбоподателя ПАМ-Връщане до страна на произход, е отразена констатацията, че чуждият гражданин, отговарящ на профила на нелегален мигрант, е влязъл в страната без документи за самоличност, с помощта на трафикант.

За нови обстоятелства по смисъла на чл.13, ал.2 ЗУБ следва да се приемат не само тези, които са възникнали след приключване на предходното производство за предоставяне на закрила по ЗУБ, но и такива, които не са били изложени в него, с уточнението да са от съществено значение за личното положение на кандидата или страната му на произход, т.е. релевантни за правилното решаване на основния спор за наличието на материалноправните предпоставки по чл.9 ЗУБ за предоставяне на международна закрила. В тази връзка нови факти и обстоятелства следва да се тълкуват като новооткрити факти, т.е. самото откриване и навеждане на съответния факт или елемент от бежанската история следва да е станало след влизане в сила на предходното решение, респ. тогава те не са преклудирани при предходното разглеждане на молбата за закрила. Преклудирани са тези факти и обстоятелства, които вече са разгледани в предходните производства за закрила.

Преклудирани са въпросите, свързани с военната служба на молителя – те са обсъдени в първото административно производство. Наред с това в С. е премахната задължителната военна служба и е създадена армия от доброволци, като следва да се допълни и, че в общодостъпните източници не се съдържат данни за новобранци от сирийската армия, които биват изпращани в конфликтни зони, където се водят военни действия. Отделно, по делото няма данни да се е променил етническият състав в С., конкретно араби и кюрди, така че за първи път едва в последващата молба молителят да сочи евентуално възникване на конфликти и каквито и да е било отношения между него като арабин и кюрдите в района.

Що се касае до становището относно връщане в С., дадено от ВКБООН през декември 2024 г., с което Съдът е служебно запознат, но счита, че представената в настоящото производство справка за актуалната обществено-политическа обстановка в С. е по-актуална от становището на ВКБООН от декември 2024 г., публикувано непосредствено след промяната на режима в С., поради което настоящата съдебна инстанция

следва да съобрази изводите си именно с тях. В този смисъл е и становището на ВКБООН, като препоръката в него е "до надеждна информация, която да позволява оценка" на ситуацията. Съгласно приложените справки след падането на режима на Б. А. цялостната обстановка в С. се нормализирала, като е посочена статистика на прибрали се в С. сирийци, а също и на вътрешно разселени лица, които са се завърнали по домовете си. Има данни за широка мрежа от услуги, обществени центрове, които предоставят помощ и съдействие на завръщащите се лица.

Неоснователни са възраженията за допуснати процесуални нарушения. Административният орган е обсъдил обстановката в страната на произход на молителя и е постановил акта си в рамките на законово установената процедура. Преценката е извършена единствено за целите на допустимостта и не представлява произнасяне по същество, което да изझे компетентността на Председателя на ДАБ.

Съвкупната преценка на изложените дотук факти и обстоятелства налага извод за законосъобразност на обжалваното решение, като същото отговаря на условията за редовно действие на административен акт, което предполага отхвърляне на жалбата против него.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Я. А. Ф., гражданин на С., [дата на раждане] , ЛНЧ: [ЕГН], срещу Решение № 106Х/31.03.2026 г., издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците, с което не е допусната последващата молба на оспорващия за предоставяне на международна закрила, подадена с вх.№ КП-01-735/12.03.2026 г.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: